

Köszöntő

A zalai múzeumügy történetében kiemelkedő szerepet játszik dr. Müller Róbert, a megyei régészet-tudomány egyik első képviselője. A zalai föld rejtett titkait sokáig csak amatőrök, vagy messziről idetevett kutatók vallatták, majd Valter Iona rövid zalai tartózkodása után Ő volt az első, aki hosszú távon is eljegyezte magát ezzel a vidékkel, amikor 1967 augusztusában a zalaegerszegi Göcseji Múzeumban segédmuzeológus-régészként elhelyezkedett.

De ha kicsit előbből kezdjük az életutat, akkor az első mondat így szól: 1944. január 13-án született Szombathelyen. 1962-ben érettségizett Keszthelyen, majd ezt követően 1967-ben régész, 1969-ben történelem tanári oklevelet szerzett.

A Göcseji Múzeumba kerülve úttörő feladatokra vállalkozott. Hozzáfogott a göcseji „szegek” vidékének régészeti felderítéséhez, melynek eredményeként 1971-ben az itt végzett terepbejárásaiból írt disszertációjával summa cum laude egyetemi doktori címet szerzett. Szinte folyamatosan vette a tudomány lépcsőit, 1973–1976 között az MTA Régészeti Intézetében Gerevich László aspiránsa lett, ekkor készült el „A mezőgazdasági vaseszközök fejlődése Magyarországon a késő vaskortól a török kor végéig” c. nagyszabású értekezése, amellyel a történelemtudomány–régészet kandidátusa lett. Ezt a kötetét, mint alapmunkát ismeri a régészet-tudomány.

Ezek a tudományos eredmények az akkor még Veszprém megyéhez tartozó Keszthelyen születtek, ahová Müller Róbert 1970. február 1-én került, mint a Balatoni Múzeum régésze. A Zala megyéhez visszakértült múzeumnak 1979. október 1-én lett az igazgatója.

Müller Róbert neve teljesen összefonódott a Keszthely környéki legfontosabb ásatásokkal. A fenékpusztai késő császárkori erőd feltárásán 1970 és 2002 között kisebb-nagyobb megszakításokkal dolgozott. Az 1980-as évek első felében résztvevője annak a hatalmas munkának, amely a Kis-Balaton térségében folyt, ahol feltárta a Zalasabar–Borjúállás-szigeti Karoling-udvarházat és temetőjét. Jelentősebb Keszthely-környéki feltárásai sorába illeszkedik a gyenesdiási avar temető, a Hévíz-Egregy római kori település kutatása, vagy Keszthely-Fenékpusztán a pusztaszentegyházi-dűlőben egy kora avar kori germán temető feltárása. A legutóbbi években aktív résztvevője volt az M7-es autópálya nyomvonalán végzett kutatásoknak.

Tudományos tevékenységének gazdagságát és sokrétűségét publikációi bizonyítják, ezek közül számos témát tett „láthatóvá”, kiállítások formájában valószínűleg meg. Ilyen volt pl. „A Balaton és az ember” c. állandó kiállítás 1986-ban Keszthelyen, a „Hét évezred a Balatonnál” c. kiállítás Németországban, Ausztriában és Szlovéniában, a „Germánok a Balatonnál” Ausztriában, és az „Attila az Isten ostora” Finnországban.

Müller Róbert aktív résztvevője a tudományos és a kulturális közéletnek is. Az MTA Régészeti Bizottságának, az OTKA Régészeti Szakbizottságának, a KÖH Ásatási Bizottságának tagjaként, valamint a Zala Megyei Közgyűlés Kulturális Bizottságának és Keszthely Város Képviselőtestületének tagjaként sokat tett mint a magyar régészet, mint Zala megye kulturális élete érdekében.

Müller Róbertet ma mindenki ismeri és tiszteli a magyar régészetben. A 60. születésnapjára összeállított tisztelegő kötetünkben megjelent tanulmányok szerzői igazolják mindezt. Müller Róbert nyugdíjba ment a Balatoni Múzeum éléről, de nem a szakmából. Ugyanúgy dolgozik tovább, s akik körülötte vannak, szinte észre sem vették ezt a papírforma szerinti változást. Tervei vannak, új nagyszabású feltáráson dolgozik, s egy élet munkájából további feldolgozások és eredmények születtek.

E kötettel kívánunk Neked, Robi még sok-sok munkás és eredményes évet!

dr. Vándor László
megyei múzeumigazgató

